

Sygn. akt I C 217/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Michał Jank

Protokolant: staż. Anna Bohm - Staniszevska

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2015 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa K. T.

przeciwko M. O.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. odstępuje od obciążania powoda kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 217/14

UZASADNIENIE

Powód K. T. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. O. kwoty 65.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wyroku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania wskazał, iż pozwana, osoba dla niego obca, bez zgody powoda w okresie czerwiec 2012 – czerwiec 2013 r. użytkowała lokal mieszkalny, który powód wynajmował z kolei od Gminy G.. Pozwana miała jedynie „opiekować się” przedmiotowym lokalem. Pozwana wyprowadzając się z lokalu zabrała rzeczy należące do powoda, zniszczyła część mebli i zdewastowała sam lokal.

W kolejnym piśmie procesowym powód wskazał, iż żądana pozwem kwota stanowi odszkodowanie za wyrządzoną powodowi szkodę.

W toku postępowania pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zakwestionowała, jakoby wyrządziła powodowi jakąkolwiek szkodę, a także wysokość żądanej kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od połowy 2012 r. do połowy 2013 r. pozwana M. O. zamieszkiwała w lokalu nr (...) położonym w G. przy ul. (...), który to lokal był przedmiotem umowy najmu łączącej powoda K. T.(...) G. (wynajmujący).

Pomiędzy powodem a pozwaną nie było umowy regulującej korzystanie z przedmiotowego lokalu.

/okoliczności bezsporne/

W momencie gdy pozwana wprowadzała się, lokal był już zaniedbany

Podłogi były zniszczone, uszkodzony był bojler do ciepłej wody, narożna szafa. W lokalu nie było części mebli takich jak wersalka, fotele, meble do pokoju dziecięcego.

Pozwana z własnych środków zakupiła bojler do ciepłej wody, który zabrała ze sobą wyprowadzając się.

Również po wyprowadzce pozwanej lokal był w stanie zaniedbanym.

/dowód: zeznania świadka J. K. – k. 134-135 i 137; zeznania świadka A. W. – k. 135 i 137; zeznania świadka A. L. – k. 134 i 137/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie bezspornym było, iż strony nie zawarły żadnej umowy dotyczącej

korzystania z lokalu mieszkalnego. W szczególności nie została między nimi zawarta umowa najmu czy też użyczenia

W świetle powyższego odpowiedzialność pozwanej można była rozpatrywać jedynie w kontekście art. 415 kc., zgodnie z którym kto wyrządził ze swej winy drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Z art. 6 kc. w połączeniu z powyższym przepisem wynika, iż powód winien był udowodnić przede wszystkim fakt wyrządzenia szkody przez pozwaną, winę pozwanej oraz wysokość szkody, a dodatkowo niezgodność zachowania pozwanej z prawem oraz związek przyczynowy między bezprawnym zachowaniem pozwanej a szkodą.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił przede wszystkim faktu wyrządzenia szkody przez pozwaną. Do wniosku takiego Sąd doszedł po analizie zgromadzonego materiału dowodowego, którym w przedmiotowej sprawie były wyłącznie zeznania świadków.

Odnosnie zeznań świadka S. W. Sąd uznał, iż nie mogą być one podstawą do ustalenia materiału dowodowego, gdyż świadek wiedząc co do stanu lokalu czerpał wyłącznie z relacji samego powoda. Sam zaś świadek w lokalu wprawdzie bywał, jednakże odstęp czasowy między wizytami świadka w lokalu a momentem zamieszkania i opuszczenia lokalu przez pozwaną był znaczny.

Sąd miał na uwadze, iż świadek J. K. zeznał, iż stan lokalu nie pogorszył się w okresie zamieszkiwania w nim pozwanej. Wskazywał, iż stan lokalu nie był dobry już w momencie zamieszkania w nim pozwanej. Świadek ten, zawnioskowany przez samego powoda, nie miał w ocenie Sądu żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań. Z zeznań świadka wynikało też, iż pozwana zamieszkała w lokalu wraz ze swoją córką. Logicznym więc jest wniosek, iż pozwana starała się zapewnić córce odpowiednie, w miarę możliwości finansowych, warunki bytowe, co wiązało się z koniecznością poniesienia nakładów finansowych na lokal.

Zeznania świadka J. K. korespondowały z zeznaniami świadka A. W., która wskazała, iż już w momencie wprowadzenia się pozwanej, lokal nie znajdował się w należyтым stanie i wymagał podjęcia prac porządkowych oraz w pewnym zakresie również remontowych. Również te zeznania ocenić należało jako wiarygodne z uwagi na ich zgodność z zeznaniami J. K..

Odnosnie zeznań świadka A. L. Sąd miał na uwadze, iż świadek nie wiedział, jaki był stan lokalu w momencie wprowadzania się pozwanej do lokalu. Świadek opisywał stan lokalu na moment jego opuszczenia przez pozwaną. Nie jest to więc dowód na to, iż pozwana swoim zachowaniem doprowadziła do wyrządzenia powodowi szkody, tym bardziej że pozostali świadkowie wskazywali, iż lokal nie był w dobrym stanie również w momencie zamieszkania w nim pozwanej.

Materiał dowodowy nie dał więc podstaw do ustalenia, iż pozwana zniszczyła bądź też zabrała ze sobą należące do powoda rzeczy takie jak wyposażenie lokalu (meble, bojler itd.) czy też doprowadziła do uszkodzenia samego lokalu.

Niezależnie od powyższego powód nie udowodnił także wysokości poniesionej przez siebie szkody. Na tę okoliczność nie zgłoszono żadnego wniosku dowodowego. Zeznania świadków co do zakresu rzekomych szkód są ogólnikowe, świadkowie z racji upływu czasu nie byli w stanie szczegółowo opisać stanu lokalu zwłaszcza w momencie jego opuszczenia przez pozwaną

Z uwagi na powyższe Sąd na mocy wskazanych powyżej przepisów orzekł jak w pkt I wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd na mocy art. 102 k.p.c. , mając na uwadze sytuację majątkową i osobistą powoda odstąpił od obciążania go kosztami postępowania.